

NAS GLAS

Glasi Zveze državnih
nameščencev za Slovenijo

v Ljubljani.

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina 20.—

Četrletna naročnina 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Občni zbor O. Z. dne 2. januarja 1927.

Ob 9.30 otvori g. predsednik Lilleg občni zbor, pozdravi vse novzoče delegate in časnikarje in konstatira sklepčnost. Za zapisnikarja imenuje g. Bekša in Turka. V pozdravnem govoru najprej ugotavlja žalostno dejstvo, da občnemu zboru prisostvujejo skoro samo delegati društev, dasi ima Ljubljana ca 5000 drž. nameščencev. Vsemu našemu neuspehu so v prvi vrsti krivi tovariši sami, ki ne uvidijo potrebe močnih, enotnih organizacij. In dokler drž. nameščenci ne bomo spoznali, da je naš spas samo v močnih stanovskih organizacijah, toliko časa bodo zaman vse resolucije, vsi protestni shodi, vse intervencije na merodajnih mestih, ker jim vsled neorganiziranosti ne bomo mogli dati zadostnega poudarka. Nato se spominja vseh onih, ki so v preteklem letu zapustili naše vrste, kjer so delovali dolgo in neustrašeno, zlasti dr. Dučiča in prof. Andonoviča. V počestčenje njihovega spomina poziva navzoče, da vstanejo.

Nato preide na dnevni red in v zmislu istega poda kot predsednik prvi svoje poročilo.

PRESEDNIKOVO POROČILO.

»Preden preidem k posameznim točkam dnevnega reda, dovolite mi par kratkih besed.

K vsakemu kongresu, k vsakemu rednemu ali izrednemu občnemu zboru, in to že od 15. decembra 1919 dalje, prihajajo organizacije pred svoje članstvo vedno praznih rok. Tudi danes Vam ne moremo prav nič ugodnega poročati. Nerešene so še vse naše glavne, upravičene zahteve. Tako nimamo nobene sigurnosti, če in kdaj se nam bo izplačala razlika, katero nam država dolguje. Po sedanjih praksi se za vsako bužetno dobo votira le znesek Din 10.000.000. Kdaj pridejo vsi na vrsto, si lahko izračunamo na prste. To ne sme biti! Zakaj pa imamo finančne ministre? Njih dolžnost je, da za gospodarsko močno državo, katera razpolaga z več milijardnim bužetom, malenkostne dolgove, katero dolguje celo svojemu uslužbenstvu, spravijo z dnevnega reda.

Prevedba kronskih penzionistov — da jih še imamo, moramo označiti, milo rečeno, kot evropski škandal — katera je bila že desetokrat obljubljena, do danes ni izvršena. Prepričani smemo biti, da bi se vsaka druga država, ki sme zahtevati, da se jo naziva kot moderno in kulturno, sramovala, da se ji v javnosti kaj takega očita. Na eni strani se nam uniči krona, na drugi strani pa se obdrži krona kot plačilno sredstvo penzionistov, kateri so vso svojo mladost, vso svojo moralno in fizično silo žrtvovali državji in narodu. Te penzije ne zadostujejo za človeku — inteligentu spodobno življenje. Edino

pravilna bi bila, kakor je to v vseh kulturnih državah, prevedba vseh upokojevcev na novi uradniški zakon, kakor je bilo to predvideno v čl. 239. in 240. osnutka zakona, ki je bil s predsankcijo Nj. Vel. kralja predložen zbornici.

Z ozirom na stanovanjsko bedo in visoke najemnine smo že opetovano zahtevali, da se poleg drugih mest tudi **Ljubljana in Maribor uvrstita v I. razred draginjske in stanovanjske doklade**; vse naše tozadevne predstavitve do danes niso našle odziva.

Največja krivica pa se godi našim provizionistom tobačnih tovarjen. Prejšnji zakoni so jim zasigurali provizijo ali penzijo do 80 kron mesečno, sedaj se jim izplačuje, vračunši draginjske doklade, do 150 Din mesečno. Gospoda, znano nam je, da je pred svetovno vojno človek z mesečnim 80 K, če ne sijajno, pa vsaj skromno mogel živeti. Da danes s 150 Din na mesec ne more nihče živeti, je znano. Vprašam, ali so ti uslužbenci monopolne uprave, katera je brezdvomno najjačje pridobitveno podjetje vsake države, celo svoje življenje, večinoma v prostorih, v katerih so si nalezli kal bolezni, delali samo zato, da v starosti od glada umirajo? —

Govoriti moramo tudi o najkočljivejši točki, to je o novem stanovanjskem zakonu, po katerem se s 1. novembrom 1927 ukine vsaka zaščita, tako da bodemo s tem terminom izročeni na milost hišnim gospodarjem. Ali se zavedamo, kaka nevarnost nam preti? Ali se zavedamo, kolikor državnih uslužbencev, kateri zahtevane najemnine plačati ne bodo mogli ali iz kakih drugih razlogov, bo neusmiljeno vrženih na cesto? Za sedaj se šušlja in govori, da bo najmanjša najemnina, predvojna najemnina v zlati pariteti; — kdo pa nam bo valoriziral plače in pokojnine?

Poglejmo nekoliko preko naših mej, v razne druge kulturne in moderne države, ki svoje uslužbence neprimerno bolje plačujejo, kakor naša gospodarsko bogata država, kjer stanovanjska beda ni nič večja kakor pri nas. Vse te države so uvidele, da je zaščita šibkejših slojev, med katere spadajo v prvi vrsti državni uslužbenci, zaenkrat še nujno potrebna in so to zaščito podaljšale do 1. januarja 1931. Ozmimo se na Francijo, katero naši državniki dosledno, a žal samo po slabi strani kopirajo. Tudi ona je to zaščito do že omenjenega termina podaljšala in dovoljuje hišnim gospodarjem le 100% povišanje predvojne najemnine. Da se tudi pri nas izvjuje podaljšanje te zaščite, je nujno potrebno (in sem mnenja, da moramo to zahtevati), da Glavni Savez, kakor vsi pokrajinski Savezi zastavijo vse svoje sile, da upotrebijo vsa sredstva, da se za enkrat podaljša stanovanjski zakon tudi pri nas do 1. januarja 1931.

Dovolite, da preidem k takozvani poplavi. Poplava je merodajnim faktorjem, ka-

teri — kakor je v obče znano — iz nepojmljivih vzrokov državnim uslužbencem niso naklonjeni, ravno prav prišla. Dala jim je povod, da pod pretvezo pomoči poplavljenecem že itak nameravano redukcijo draginjskih doklad na demagoški način izvrše.

Namenoma se je poudarjalo, da je ta odtegljaj le začasen. Mi pa vidimo in čutimo, da je trajen in da nima izgleda, da se bo v doglednem času ukinit, če se sploh kdaj ukine. Spominjam Vas samo na besede najmerodajnejšega faktorja, ki je rekel, da bodo državni uslužbenci, ki so najbolj državotvorni, najpreje uvideli potrebo te začasne odredbe. Torej zaradi tega, ker smo najbolj državotvorni, naj se naše že itak mizerne plače in penzije zmanjšajo? **Državotvornim elementom** naj se življenje onemogoči? Manj državotvorni elementi pa naj še nadalje razkošno žive in naj sipajo od nas kozumentov pridobljene milijone v vse mogoče nedržavotvorne svrhe? Od neke druge merodajne strani se drž. uslužbencem, da preneso ta kruti udarec, priporoča, če ne ukazuje, naj se odvadijo črne kave, čaše piva, kina itd. Uslužbenke naj opuste puder in lepotila, katerih so se sedaj posluževale. Gospoda, ali smo v resni državi, da se sme z ministrskega stolca kaj takega govoriti? To se pravi iz drž. uslužbencev norčevati! Lahko jim je norčevati se iz nas, ker se ne boje učinkovitega odpora, ker jim je predobro znano, da drž. uslužbenci še niso toliko organizirani, da bi mogli dati svojim upravičenim zahtevam potrebni poudarek.

Človeku mora zastajati pamet, ko vse to vidi, sliši in čita. To, kar sem navedel, nas mora prisiliti, da se organiziramo v enotno močno fronto, da nam bo mogoče z učinkovitim resnim nastopom izvojevati te najvažnejše točke. Sredstev za ta boj ima državni uslužbenec več ko dovolj na razpolago. Toda ne samo to — drž. uslužbencem in upokojevencem preti še veliko večja nevarnost. Če se spominjate, so sarajevski listi prinašali alarmantne vesti, po katerih naj fin. zakon za leto 1927/28 vsebuje nadaljnja poslabšanja uradniškega zakona, kakor n. pr. 40letno službeno dobo, 20letno službeno dobo za dosego pravice do penzije, nadaljnje izdatno reduciranje prejemkov, ozir. draginjskih doklad itd. Brezdvomno je, da se je to nameravalo. Da je temu tako, lahko sodimo iz javnih govorov, pred vsem iz govora predsednika druge najmočnejše politične stranke, ki je danes zopet v vladi. Kako je prišlo do tega, da se je vse to v zadnjem momentu iz načrta fin. zakona eliminiralo, ni znano. Gospoda, ker je pa pri nas vse mogoče — kdo nam je porok, da se vse te krute določbe naknadno ne predlože skupščini? In če se predlože, je popolnoma sigurno, da bodo sprejete. Edino močna organizacija zamore to preprečiti!

O uradniškem zakonu kakor tudi o razvrstitveni uredbi govoriti bi nas predaleč privedlo. Naj pripominjam samo to, da vsebuje ta zakon in uredba mnogo kontradikcij, nejasnosti itd., kar ima za posledico, da vsak resort zakon in uredbu po svoje razlaga, tako da ni nikake enotnosti. Menda je to uvidela že vlada sama. Osnovala je neko komisijo, katera naj uradniški zakon dopolni in izpremeni. Kaj vse tiči za tem, je nejasno. Mogoče je, da res nameravajo ustvariti nov zakon, ki bi odgovarjal zahtevam moderne kulturne države; verjetno pa je tudi, da bomo z novim zakonom še bolj udarjeni. Če organizacije ne bodo sodelovale, se je bati novih presenečenj. Le močna enotna organizacija bo dosegla, da se jo k sodelovanju pritegne.

Od raznih merodajnih faktorjev, resortnih ministrov, se, kakor čitamo dan za dnevom v časopisih, napoveduje velika redukcija drž. uslužbencev. Ako je redukcija v splošnem potrebna, tega ne vemo; vemo pa, da Slovenija, ako hočejo, da bo uprava točno in brezhibno funkcionirala, ne prenese nikake redukcije več. Bati pa se je, da bodo tudi za te redukcije merodajni le politični vidiki. Tudi v tem pogledu bodo morale zavzeti organizacije resno stališče.

Poročilo vzamejo prisotni z odobravanjem na znanje. Kot druga točka dnevnega reda pride na vrsto poročilo tajnika Bekša. (Poročilo bomo objavili v prihodnji številki. — Op. ur.)

Nato poroča blagajnik g. Paternoster o denarnem stanju O. Z. (Tudi to poročilo objavimo prihodnjič. — Op. ur.)

Nadaljnja točka dnevnega reda je poročilo nadzorstva. G. Brinšek poroča, da je pregledal vse društvene zapiske in knjige ter našel vse v najlepšem redu; zato predlaga absolutorij blagajniku in celokupnemu odboru.

Po teh poročilih otvori predsednik g. Lilleg debato k poročilom. Kot prvi se oglasi g. Rado Kopic (Maribor), ki poda sledečo izjavo:

»1. Kronske upokojevalci Mariborčani smo odločni protivniki enostavne prevedbe kronske upokojevalce v dinarske, ker bi taka prevedba prinesla kronske upokojevalcem neznatne poboljške, dinarskim pa nič. Slej ko prej stojimo na neomajnem stališču, da se vse staroupokojevalce izenači z novimi potom uradniškega zakona. Mi želimo samo eno vrsto upokojevalcev, kakor je to bilo predvideno v § 239. osnutka urad. zakona z dne 31. julija 1923, kar je tudi edino pravilno. Neprijetno me je torej dirnilo, ko sta oba gospoda govornika — predsednik in tajnik — zopet naglasovala kronske in dinarske staroupokojevalce.

2. Članarina. Z ozirom na jako majhne pokojnine, osobito nižjih staroupokojevalcev, najtopleje priporočam, da se članarina po možnosti zniža. Pričakujem, da se bo število članov v najkrajšem času znatno zvišalo.

Rač. rav. g. Svetek ugotavlja, da tudi ljubljanski penzionisti zahtevajo izenačenje vseh upokojevalcev, so pa nasprotno tovarišem iz Maribora in Celja mnenja, naj vlada začasno vsaj nekaj da, dokler se ne reši ta njihova kardinalna zahteva. Je mnenja, naj bi se z vsako nadaljnjo akcijo počakalo do sprejetja novele k uradniškemu zakonu, da se bo videlo, kaj vlada misli o kronske upokojevalcih.

G. Šestan iz Ptuja se dotakne poročila predsednika in tajnika in pravi, da smo iz obeh poročil čuli o samih neuspehih naše organizacije in o glavnem vzroku, ki je kriv neuspehov — neorganiziranosti tovarišev; nismo pa ničesar čuli, kaj je podvzel odbor, da bi odstranil ta glavni vzrok neuspehov. Ničesar nismo čuli, se je li kaj delalo na tem, da se združimo, vemo le, da nitj ena brošura

in noben časopis ni nikoli apeliral na stanovsko zavest državnega uradništva. Dokler ne bomo dvignili svoje stanovske zavesti, dokler se ne bo naša razredna ideologija podarjala ob vsaki priliki, dokler ne bomo vsi državni nameščenci eno, brez ozira na kategorijo in grupe, dokler se ne bo doktor do sluge in sluga do doktorja čutil v organizatornem zmislu eno, toliko časa ne pričakujemo, da bi se naše razmere izboljšale. Opuštimo vse intervencije in moledovanja na višjih mestih, kjer nas ne poslušajo, ampak stremimo za tem, da se čimprej organiziramo v enotni močni organizaciji, in naš boj bo sigurno vodil do zmage. (Odobranje.)

G. Vidic iz Maribora prosi pojasnila, zakaj je nekaj organizacij iz O. Z. izstopilo.

G. Raić (Celje) pravi, da sta dve točki, kateri bi rad poudaril: 1. da je skupščina v Zagrebu protij njegovemu pričakovanju mirno prešla preko vsega nereda v Glavnem Savezu, ki ga je O. Z. vedno kritikovala med letom. Njegovo mišljenje je, da je Glavni Savez samo kulisa vlade. 2. Čudne razmere pri »Našem Glasu«. Mi iz province težko pričakujemo poročil v »Našem Glasu« o delu O. Z. in imamo vtis, da O. Z. spi. V bodoče naj bo »Naš Glas« res naš glas, ne pa glasilo posameznika. Iz vseh shodov in iz vsega zadržanja delate Ljubljanci vtis, da ne moremo imeti v vas zaupanja. Vi greste le za osebnimi zasluzki, omalovažujete pa organizacije, ki bi bile naš spas. To je žalostna perspektiva za bodoče. (Odobranje.)

Gosp. Šestan iz Ptuja. Poudarjal sem že, da manjka uradništvu klasna zavest; danes je uradnik vsemogoče, samo ne uradnik. Krivo je temu to, ker so nas degradirali od gospodov, ki smo jih predstavljali pred vojsko, na navadne kruhoborce.

Ker se k debati nihče več ne oglasi, odgovarja tov. predsednik na posamezna vprašanja delegatov.

Gosp. Kopicu pojasnjuje, da je za kronske upokojevalce najvažnejše, da jih država prevede po novem zakonu. Ni se treba bati, da bi bili oškodovani, ker so nekateri potom politike že to dosegli. Največ je pa kriva neugodnim razmeram upokojevalcev raznolikost vseh mogočih njihovih organizacij. Organizirajo naj se enotno in marsikaj bodo lahko dosegli.

Na izvajanju g. Šestana poudarja, da bi morala biti sindikalna, klasna organizacija naš ideal, a je za enkrat nemogoče misliti na to. Naj se uradništvo organizira v strokovnih organizacijah in potom njih v O. Z. — G. Vidicu iz Maribora omenja, da je tudi njemu neznan, zakaj da so nižji državni uslužbenci izstopili iz O. Z. Če navajajo za vzrok to, da se O. Z. ni zavzemala za njihove interese, naj se spomnijo samo na leto 1919., ko je ravno O. Z. zahtevala in dosegla zvišanje prejemkov za nižje uslužbence tako, da so bili skoro izenačeni z najvišjo grupo uradništva. Ker so dosegli to, so mislili, da so organizacije odveč in demagogi, ki so igrali glavno vlogo, so dosegli svoj cilj: izstop nižjih uslužbencev iz O. Z.

Gosp. Raiću pojasnjuje, da smo neuspehov Glavnega Saveza v glavnem krivi mi sami, ker mu nismo stali zadostno ob strani. Če bo pa mogel Glavni Savez pri svojih intervencijah pokazati na močne, enotne, uradniške vrste za seboj, bodo tudi njegovi uspehi drugačni. Če pa tedaj Savez ne bo funkcioniral, bomo lahko nastopili in ga očistili. Mnogo je krivo tudi to, ker Beograd in Zagreb nimata zmisla za organizacije. Vse naše delo je ostalo samo pri papirnatih resolucijah in ker jim nismo mogli dati zadostnega poudarka, so romale v koš.

Ker k poročilu predsednika in tajnika nihče ničesar več ne pripomni, se poročila odobrita.

K poročilu tov. blagajnika pripomni gosp. učitelj Dimnik, da naj bi se račun in bilanca objavila pred občnim zborom, kar se vzame na znanje.

Gimn. rav. Košnik iz Kranja pravi, da je žalostno, da je finančni položaj O. Z. tako mizeren. Namesto 3000 Din, ki jih izkazuje blagajnik, bi moral biti na razpolago močan fond, potem bi lahko O. Z. pri svojih akcijah računala na uspeh. (Odobranje.)

Ker se nihče več ne oglasi, se odobri poročilo blagajnika in predsednika. G. Lilleg dá na glasovanje predlog nadzorstva, ki predlaga absolutorij celokupnemu odboru. Predlog je soglasno sprejet.

Nato poda poročilo upravnik »Našega Glasa« g. Petrovčič. Iz tega poročila povzemamo sledeče podatke:

Prihodi in razhodi v upravnem letu 1926 do 28. decembra 1926.

Prihodi: a) Naročnina Din 39.783,75. b) Tiskovni sklad: 1. prebitok iz leta 1925. Din 4421,32; 2. prihodi v letu 1925. Din 4858,75; skupaj Din 9279,98. c) Inserati Din 17.145,61. d) Prehodni prejemki Din 9629,45; skupaj Din 75.838,79.

Razhodi: Tisk lista, ekspedicija lista, upravni stroški itd. ter prehodni izdatki Din 61.499,24. Prebitok Din 14.339,55.

Od tega prebitka ostane v tiskovnem skladu znesek Din 11.233,10; na prehodnih prejemkih pa dinarjev 3106,45; skupaj torej Din 14.339,55.

PRORAČUN

za poslovno leto 1927.

Tisk lista, poština, ekspedicija, stroški upravnštva ter nagrade za prispevke Din 61.200.

Kritje.

a) Naročnina Din 40.000. b) Subvencija Saveza Nabavljalnih zadrug v Beogradu za leto 1927. Din 6000. c) Inserati ca. Din 10.000. Skupno kritje Din 56.000.

Primanjkljaj torej Din 5200, ki se bi kril iz prebitka za leto 1926.

Poročilo se vzame na znanje.

K naslednji točki dnevnega reda prebere tov. blagajnik proračun za leto 1927. in predlaga za to leto članarino v znesku Din 1,50 za člana mesečno. Vname se daljša debata, v katero posegajo za učiteljsko organizacijo g. Škulj in za Zvezo poštne organizacije g. Jakše. Oba poudarjata, da je članarina Din 1,50 previsoka in za mnoge organizacije nesprejemljiva. Če hoče O. Z. privabiti za pristop organizacijo učiteljev in Poštno zvezo, mora ostati pri članarini en dinar, ker je že to za organizacije s 1400, oziroma 3000 člani veliko breme. Ko se včlanijo v O. Z. vse organizacije, bo članarina 1 Din popolnoma zadostovala.

Gosp. Šestan predlaga, naj se sprejme predlog vodstva in v slučaju, da od članarine kaj preostane, naj se s fistim denarjem osnuje posebni fond.

Na vsa ta izvajanja odgovarja predsednik g. Lilleg, naj dasta najmočnejši organizaciji UJU in Poštna zveza garancije, da pristopita in članarina 1 Din se lahko sprejme; če pa ti dve organizaciji ne dasta jamstva, ne bomo mogli z 1 Din izhajati.

Nato poda g. naduč. Škulj izjavo, da bo, če se sprejme članarina 1 Din mesečno, UJU pristopilo z vsemi člani. — Se z odobravanjem vzame na znanje. — G. Jakše pravi, da ima sedaj O. Z. že zadostno garancijo in da naj sprejme 1 Din. Da se ukine debata, predlaga g. predsednik: Predlog, da naj znaša članarina 1 Din, je širši in naj se o njem najprej glasuje. Pri glasovanju se sprejme članarina za 1927. Din 1 mesečno za člana.

Naslednja točka dnevnega reda je: Sprememba pravil. K tej točki predlaga g. predsednik, naj se debatira samo o članih.

katerim so organizacije predlagale kako spremembo. — Sprejeto. — G. tajnik čita spreminjevalne predloge k posameznim členom, ki se odobri. Daljša debata se vname pri zadnjem odstavku člena 6., ker predlaga UJU, naj se še dostavi, da tudi frakcije, odcepki od centralne organizacije ne morejo postati člani O. Z. Predlog UJU podpira tudi zastopnik Poštne zveze g. Jakšič, ki ostro nastopa proti cepljenju uradniških vrst v vse mogoče organizacije. Poudarja princip enotnosti in zavrača g. Epilja, ki pledira za črtanje te spremembe. — Gosp. Dimnik poudarja, da je enotnost v centralni organizaciji nemogoča, če niti sami v svojih strokovnih društvih ne bomo enotni. Naučimo se discipline, ker če se bo vsakdo organiziral, kjer se bo hotel, ne bomo ničesar dosegli. — Pri poimenskem glasovanju je bila ta sprememba z večino glasov sprejeta. — Nadalje se soglasno spremeni še člen 7. in 15. kot so organizacije spremembo predlagale. — Končno se soglasno sprejmejo cela spremenjena pravila.

Po petminutnem odmoru se občni zbor nadaljuje.

Predsednik g. Lilleg prosi občni zbor, naj ga na noben način ne voli v odbor, ker bi izvolitve pod nobenim pogojem ne mogel sprejeti. Ostavlja svoje mesto mlajši, prožnejši moči, je pa vedno pripravljen stati O. Z. s svojimi nasveti ob strani.

Ker je predsednik Lilleg kot prvi na listi in je občni zbor njegovo željo uvaževal, se določita mesto njega in dr. Hubada, ki je kandidatno istotako odklonil, druga dva kandidata.

Gospod predsednik omeni, da je bila predložena samo ena kandidatna lista za volitve. Zato smatra, da so kandidati izvoljeni. Prečita izvoljene odbornike in prosi najstarejšega odbornika, g. rač. rav. Svetka, naj skliče čimprej prvo sejo, na kateri se bo konstituiral odbor. Izvoljeni so bili:

Odborniki:

Prof. Raić Slavko, Mahkovec Fran, Mašič Stanko, Paternoster Milan, Bekš Josip, dr. Stegenšek Fran, Škulj Andrej, Rus Ignacij, Hočevan, Kuno, Epil Tilen, Čampa Josip, Stavec Ivan, Petrovič Fran, Petročnik Ivo, Zupan Josip, Čeh Josip, Golob Fran, Svetek Anton, Matjašič Mirko in Jaka Drol.

Namestniki:

Stibler Miloš, Kopal Josip, Pirc Josip, Mikek Davorin, Kopic Rado (Celje).

Pregledovalci računov

Hruška Aleksander, Gogala Janko, Zupanc Ivan.

Slučajnosti. G. rač. rav. Svetek: V svoji sredi imamo moža, ki je 19 let vodil naše organizacije, ki je izbojeval marsikak boj in zmago, a sedaj ga ni več v odboru, ker je prosil, naj ga razrešimo te težke funkcije. Da pa bomo kljub temu imeli v svoji sredi moža dolgoletnih izkušenj, da si bomo v svoji sredi še nadalje obdržali našega dolgoletnega voditelja, predlagam, da ga v zmislu čl. 6 pravil imenujemo za prvega **častnega odbornika** našega pokrajinskega Saveza. — Predlog soglasno sprejet z dolgotrajnim ploskanjem.

Gosp. Lilleg v svoji zahvalj poudarja, da nima toliko zaslug kot mislijo, ker je samo izvrševal sklepe sej in občnih zborov. Bo pa še nadalje žrtvoval vse svoje moči v prid enotni močni uradniški organizaciji.

Gosp. Bekš omeni, da je g. Roštan postavil sledečo resolucijo:

1. O. Z. vzamei moj referat (objavili ga bomo v prihodnji številki. Op. ur.) po zahtevi uradniškega kreditnega zakona na znanje.

2. Izvoli 10članski odbor, ki bo imel nalogo, da v smislu referatnih smernic zbere, prepraša in prouči potrebno gradivo za oceneno načrta kreditnega zakona.

3. Da do 1. aprila 1927 predloži ministrskemu svetu spomenico, podprto z že izgotovljenim osnutkom zakona, ki naj pride čim prej pred narodno skupščino.

4. Da takoj predloži ministrskemu svetu spomenico, da prisili Savez nabavljajčih zadruga v Beogradu, da od fonda iz znane uredbe o nabavljajnih zadrugah otvori Hranilnemu in posojilnemu konsorciju javnih nameščenecv in upokojenecv v Ljubljani začasni kredit do zneska en milijon dinarjev.

5. Da izda oklic na vse v O. Z. včlanjene organizacije, da imajo ves svoj razpoložljivi društveni denar nalagati prvenstveno pri Kreditni zadrugi javnih nameščenecv in upokojenecv — ki je Hranilni in posojilni konsorcij v Ljubljani.

Ta elaborat naj pride v celoti v »Naš Glas«. Nato omeni, da naj se kot zaključek sprejme še resolucija, ki se bo poslala na merodajna mesta. Prečita resolucijo, ki se v celoti odobri.

Resolucija se glasi:

»1. Pozivljamo vse še ne organizirane aktivne in upokojene državne nameščenecv v Sloveniji brez izjeme, da v svrhu najkompaktnejšega strnjenja v enotno Udruženje brez odloga pristopijo k svojim organizacijam. Te organizacije naj se, kolikor se to že ni zgodilo, preko naše Zveze takoj včlanijo pri »Glavnem Savezu« državnih činovnika in službenika« v Beogradu.

2. Z enakim pozivom in v isto svrhu se obračamo do vseh pokrajinskih Zvez, ki naj v svojem področju organizirajo za nadaljnje uspešnejše delovanje in končno dosego skupnih ciljev slehernega državnega nameščenca.

3. Pozivljamo vlado, da prične z vso resnostjo voditi račun o vsem državnim nameščenem in najširši javnosti znanih zahtevah »Glavnega Saveza državnih činovnika in službenika« v Beogradu.«

V Ljubljani, dne 2. januarja 1927.

Zapisnikarja:

Adolf Turk s. r.

Joža Bekš, s. r.

Govor kandidata politične stranke v oblastno skupščino pred javnimi nameščenecv.

Dragi poslušalci!

Ta shod sem sklical zato, da povem javnemu, predvsem državnemu nameščenecv, da kandidiram v oblastno skupščino. Rekli so mi sicer, naša stranka, mislim, je rekla, da je prav, če vam povem, da se vrše take in take volitve. Do sedaj nismo imeli časa; izbirali, pravzaprav, prepirali smo se za kandidate, to se pravi, naše ljudstvo je spontano imenovalo kandidate, ki nas morate voliti. Priznam, da se radi kandidatov nismo nič oglasili pri uradniških organizacijah. Veste, to je zelo nerodno, potem bi naše ljudstvo ne moglo tako spontano imenovati svojih kandidatov; saj veste, naše miho ljudstvo, toda to ljudstvo, da ne bo zmote, vi niste.

Kaj pa ste? Počakajte in vse vam obrazložim, zato pa sem kandidat! Zastopnike v oblastno skupščino voli ljudstvo in prav raditega je naša stranka rekla, da morajo v ta zbor zastopniki ljudstva, ker javno nameščenecv na tem zboru ni nič interesirano. Posebno, ki je organizirano, ne!

Zato se ne čudite, da mi na volilnih listah nikjer uradniških zastopnikov. Pomislite, ti, če bi bili izvoljeni, bi naenkrat nekaj zahtevali za javno nameščenecv, ki ni ljudstvo! Kakšen škandal bi lahko nastal! In lahko bi bili ti zastopniki celo bolj izobraženi in bi nekaj vedeli, česar ljudski zastopniki ne bodo vedeli in bi nastala zadrega za prizadete stranke! To pomislite! Nekaj uradnikov je sicer na raznih listah, toda ti so strokovno

neorganizirani in so prišli na te gliste po večini samo radi tega, da propadejo; tisti, ki so na sigurnih mestih, ti so pa taki, ki za svojo stranko žabe žro, četudi jim obleže v želodcih. Vidite, to je strankarska disciplina!

Zdaj smo tam, kjer je potrebno, da smo!

Strankarska disciplina! Mi kandidati zahtevamo od vseh onih, ki so najbolj inteligentni, ki največ razumejo in so cvet našega naroda, zato pa ljudstvo niso; mi zahtevamo, da ponovim odločno in s poudarkom, strankarsko disciplino!

Veste, ko pastir uganja ovce zvečer v hlev, odpre samo leso v prekat. In gorje počasni ovci, ki zamudi drenjanje! Pastir zahteva strankarsko ovčjo disciplino!

Tako strankarsko disciplino zahtevamo od našega javnega nameščenca. Eden mora biti pastir in drugi mora biti ovca! In ker smo mi voditelji našega ljudstva in pastirji, ne ostane vam, dragi volilci, nič drugega kakor ovčji rep! Mi zahtevamo od vas, da si ta rep nataknete! **Da volite nas v znamenju ovčjega repa.** Nič ne de, če se ga povrhtega drže še umazani abarniki; to je strankarska disciplina in ta bi bila lepa, da bi vas morali vpraševati, ali smo spontanno od našega ljudstva imenovani kandidati po vaši misli!

— Tovariši, jaz vas vidim mrmrati. S tem kandidatom niste zadovoljni in vendar si upam javno povedati, bi jaz volil samo takega kandidata, ki bi nam tako v brk povedal resnico. To vsaj ne bi bil preoblečen volk, ko nas imajo za ovce.

Ko bi vrgel krogeljico za takega kandidata, bi vsaj oni vedeli, da veva oba, kdo drži za ovčji rep!

Ali je Vaša družina preskrbljena za slučaj Vaše smrti?

Ali ste zadostno preskrbljeni za svojo starost? Ste-li že proučili naše

DRUŽINSKO ZAVAROVANJE po dva dinarja dnevno?

Še danes pišite na

Spološno zavar. zadrugo, Ljubljana, Tržaška cesta 26, da Vam pošije ponudbo

Vestnik.

NOVO LETO

se je pričelo za »Zvezo državnih nameščenecv«, kakor so jo iz »Osrednje Zveze« prekrstila pravila, v znamenju prerodenja. Nekoliko pozno, toda došlo je vendar spoznanje, da nas zamore rešiti samo enotna, skupna organizacija vseh državnih nameščenecv od služiteljev do najvišjih uradnikov. Sad tega spoznanja je stremljenje vseh organizacij, da se vstvari močna, skupna fronta, ki edina bo zamogla kljubovati vojski, ki je na pohodu, da nas vrže ob tla, da nas stre in zaslužni. Kadar gre za vrat, išče človek zaveznikov. Pogledi vseh, ki so prestrašeni in zbegani, so se srečali — in roke za medsebojno pomoč se že prožijo, kajti spoznanje je tu. Zahvaljen bič, ki nas je prisilil na kolena! Bok o bok si bomo kot prerodeni ljudje pomagali zopet na noge. Kadar bomo trdno na nogah in si bomo opremili plašnega duha z voljo, da stopimo za korak naprej, smo že napol rešeni. In ko bo stopil načelnik Zveze pred merodajni forum ter pokazal na nas, poudarjajoč: V imenu desetisočev, ki stojte za menoj, prosim — zahtevam... tedaj bo vse drugače, tedaj bo že odsevala v naših očeh jutranja zarja, zanos nam bo zravnal hrbenico, ponos zbočil prsa in čakali bomo šamo, da se na mgljaj roke poženemo naprej.

Tudi naše glasilo, ki stopa v 9. letnik, postane tedaj bojno glasilo zmagojuče velike generacije. Popolnoma napačno je mnenje, da našega glasila ne boro v centrali in na vodilnih mestih. Boro ga, a nam dovoljujejo, da se hudujemo, da kritiziramo in da izrečemo tu pa tam tudi hudo besedo; vemo za njihovo naziranje o naši moči, zato nam dobrodušno dovoljujejo, da se kot peščica po mili volji nakričimo in nalajamo. — češ, jih bode že mihtilo. List bodo upoštevali in se ga bodo ball samo tedaj, kadar bo zastopal mišljenje

velike korporacije. Taka korporacija postani naša »Zveza državnih nameščencev«!

Ne upamo si trditi, da je bilo naše glasilo že dosedaj popolno; poudariti pa moramo, da je bilo za dane razmere prilično dobro. Objavili smo zelo aktualne članke, ki so nam jih zaupale uvaževane osebnosti iz vseh strokovnih in stanovskih organizacij. Nikakor pa nismo tako abotni, da bi našemu glasilu prisojali častno in odlično mesto, da bi samega sebe hvalili na vse pretege, da bi druga glasila pomilovali in naj životarijo še tako od prispevkov drugih listov. Za tako reklamo, ki močno diši po konkurenci, smo preresni; prepustimo jo rade volje drugim glasilom, ki so je potrebni. Sodbo o kakovosti našega glasila prepustimo pa naročnikom, kajti vsako blago se samo al' hvali al' graja. Trdno smo prepričani, da se bo število naročnikov ob regeneraciji »Zveze« znatno pomnožilo in da bomo primorani, naklado listu ponovno zvišati.

Vsestranski izgledi so najugodnejši tako za »Zvezo«, kakor tudi za njeno glasilo. V upanju, da se ne varamo, kličemo: Na delo!

Ur.

Opozorilo. Vsled sklepa časnikarskega odseka z dne 29. dec. 1926 bomo v bodoče izkazovali prispevke za tiskovni sklad le koncem vsakega četrtletja. Uspeh nabiralnih pol, ki je doslej le malenkosten, pa izkažemo v eni prihodnjih števil, prosimo pa ponovno vse gospode tovariše, ki so pole prejeli, da store vse, da se število naročnikov dvigne! — Uprava.

P. n. naročnikom. S to številko smo se nekoliko zamudili, ker smo morali počakati na zapisnik občnega zboru O. Z. Zamudo nam oprostite! Prihodnja številka izide redno.

Novi odbor. Na seji 8. januarja je bil izvoljen novi odbor. Za načelnika: g. Milan Paternoster, za tajnika g. Joža Bekš, za blagajnika g. Ignacij Rus, za I. podnačelnika g. Raič iz Celja, za II. podnačelnika g. Svetek.

Izdaja potrdil o plačani voznini za prtljago. Ministrstvo financ, generalna direkcija državnega

računovodstva, je s pozivom na svoj razpis DR br. 10.845/20 od 26. januarja 1921 z odlokom z dne 3. novembra 1926, DR br. 65.381/26, priobčilo, da je generalna direkcija državnih železnic z razpisom GD Ko. br. 3832/26 izdala na vse oblastne železniške direkcije rešenje, da morajo vse železniške postaje na zahtevo državnih uradnikov in ostalih uslužbencev, ki službeno potujejo, izdajati brezplačna potrdila o plačani voznini za ročno prtljago, ki se morajo glasiti na ime državnega uslužbenca. Opozarjamo na to odredbo, ker se za prevoz prtljage zaračunjeni stroški brez takega potrdila ne bodo nikomur priznali.

USTANOVE VDOVAM IN SIROTAM DRŽ. NAMEŠČENCEV.

Hranilni in posojilni konsorcij javnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani razpisuje za leto 127. iz sklada Ivana Rostana 15 ustanov po 300 Din za najbednejše vdove in sirote po državnih nameščencih. Prošnje naj se pošljejo na upravni odbor konsorcija do 1. marca 1927. Prosilke naj prilože od občinskega ali župnijskega urada potrjeno dokazilo, da so res ubožne ali pa radi boleznim in omemoglosti nesposobne za pridobivanje.

V. redni letni občni zbor »Dobrote«, obširnega podpornega društva poštnih nameščencev v Ljubljani, se bo vršil dne 6. februarja 1927 ob pol 9. uri dopoldne v kurzni dvorani poštne direkcije v Ljubljani, Sv. Jakoba trg št. 2/II. Če bi občni zbor ob tej uri ne bil sklepčen, se bo vršil eno uro kasneje, to je ob 10. uri, ki bo sklepčen ne glede na število navzočih članov. Dnevni red: 1.) Poročilo odbora. 2.) Poročilo preglednikov. 3.) Predlogi odbora in članov. 4.) Volitev odbora in preglednikov. 5.) Slučajnosti. Samostojni predlogi članov se morajo najkasneje osem dni pred občnim zborom prijaviti odboru, ker se sicer o njih na občnem zboru ne bo sklepalo.

Listnica

»Zdravje« št. 12 je izšlo. Tudi ta list ima zelo pestro vsebino, kakor članke: Ob jadranskih obalah, Boji ob zobnih vršičkih, Počitniške kolonije, nadaljevanje aktualnega članka dr. Pirca o prvi pomoči itd. Revijo najtoplejše priporočamo. Naročila pri Higijenskem zavodu, na Zaloški c. 2.

»Gruda« št. 10, mesecnik za ljudsko prosveto, je tu. Celoletna naročnina 30 Din pri upravi v Kolodvorski ulici št. 7.

Javna zahvala.

Vsled tragične smrti mojega nepozabnega sooproga Jurija Nagliča, mizararskega mojstra v Zg. Beli, izražam tem potom zavarovalni zadrugi »CROATIA«, pri kateri je bil umrlj še leto dni zavarovan, javno zahvalo, ker mi je imenovana zavarovalnica najkulantneje izplačala zavarovano svoto.

V Zg. Beli, dne 31. januarja 1926.

Franciška Naglič, s. r.

Originalne potrebščine za OPALOGRAPH preservat, fixat in ostale potrebščine, vedno v zalogi pri

LUD. BARAGA, Ljubljana,
Selenburgova ulica 6. Telefon 980.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. Izdeluje odslej naprej tudi lahke damsko čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Specijalna trgovina ščetarskih izdelkov
priporoča tudi svojo veliko izbiro spominskih izdelkov, galanterijo in parfumerijo

M. Mihelič

Ljubljana, Šelenburgova ul.

Cenejše kot pri razprodajah
se dobi vsakovrstno manufakturno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg št. 17.

L. Mikuš
Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo
dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno

Razširjajte „Naš Glas“!

Tovariši!

Kupujte svoje potrebščine le pri trdkah in obiskujte le lokale, ki inserirajo v „Našem Glasu“.
Kdor podpira nas, tega podpirajmo mi!

F. Szantner, Ljubljana
Šelenburgova ul. 1.

Specijalna izdelovalnica obuval za bolne in občutljive noge in trgovina s čevlji po znatno znižanih cenah.

Fran Iglič krojaški atelje
LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Obiščite
novo urejeni
oddelek za
gospode
Trpežno blago
Najnižje cene
Modna trgovina
za dame in
gospode

A. Šinkovec in s. K. Soss
Ljubljana, Mestni trg 18, 19

Najbšiolj
š vani stroji in
kolesa z namk
Gritzner in Adler
ter švicarski pletilni stroji, Dubied
za rodbino, obrt
in industrijo

Josipa Petelinca
Ljubljana

bliže Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija
Delavnica za popravila.
Na veliko Telefon 913 Na malo

ZADRUŽNA BANKA V LJUBLJANI

Aleksandrova cesta

se priporoča za vse finančne transakcije v tu in inozemstvu. — Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekočem računu. — Oddaja srečke državne razredne loterije.

Aleksandrova cesta

Izdaja Zveza državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.